

Poselství Jana Pavla II. k II. světovému dni mládeže

Ve Vatikánu, dne 30. listopadu 1986

**„MY, KTEŘÍ JSME UVĚŘILI, POZNALI JSME LÁSKU,
JAKOU MÁ BŮH K NÁM.“ (1 JAN 4,16)**

Drazí mladí přátelé,

1. Minulého osmého června jsem zakusil velikou radost, protože jsem mohl vyhlásit, že příští Světový den mládeže se bude konat v Buenos Aires o Květné neděli roku 1987. S pomocí Boží tedy v té době budu konat svoji apoštolskou návštěvu u národů, které obývají jižní cíp Latinské Ameriky; jedná se o Uruguay, Chile a Argentinu.

V Buenos Aires budu mít to potěšení setkat se nejen s argentinskou mládeží, ale také s mnoha mladými, kteří přijedou z celé Latinské Ameriky i z ostatních zemí světa. V průběhu tohoto tolik očekávaného setkání budeme všichni prožívat společenství modlitby, přátelství a bratrství, zodpovědnosti a úsilí o lepší svět spolu se všemi ostatními mladými lidmi, kteří budou shromážděni okolo svých pastýřů a budou slavit tento den v místních církvích po celém světě. Budeme se cítit rovněž spojeni se všemi těmi, kdo s čistým srdcem hledají Boha a chtějí nasadit svoje mladistvé síly při budování nové spravedlivější společnosti, která by byla výrazem skutečného bratrství.

Rozhodně není bez významu, že tentokrát má Světový den mládeže své centrum v Latinské Americe, kde žije tolik mladých lidí, kteří v budoucnosti sehrají hlavní úlohu na tzv. „kontinentu naděje“. Latinskoamerická církev vyjádřila v Puebla de los Angeles (Mexiko) svoje přednostní zaměření na mladé a nyní se otevírá nové evangelizaci, aby na prahu třetího tisíciletí trvání první evangelizace znovu objevila své vlastní kořeny a omladila křesťanskou tradici a kulturu svých národů. Náš zrak ale hledí do všech čtyř světových stran a svým slovem chceme oslovit všechny mladé žijící na severu i jihu, na východě i na západě, muže a ženy roku 2000, které církev přijímá s úctou a s nadějí.

2. Tématem a hlavním obsahem tohoto Světového dne mládeže je svědectví apoštola Jana, který volá: „My, kteří jsme uvěřili, poznali jsme lásku, jakou má Bůh k nám“.

V tomto ohledu si dovoluji připomenout vám jednu myšlenku, kterou jsem vyjádřil v mé první encyklice: „Člověk nemůže žít bez lásky. Je sám sobě nepochopitelnou bytostí a jeho životu chybí smysl, nepozná-li lásku, nesetká-li se s ní, nezakusí-li ji, nepřivlastní-li si ji nějak a neprokazuje-li ji sám aktivně druhým.“ (*Redemptor hominis*, 10) Tato pravda platí na prvním místě pro mladé v období obzvláštní zodpovědnosti za budoucí život, v období naděje, zrání vlastní osoby, přesnějšího uchopování základního významu života, ideálů a projektů vlastního života, touhy po pravdě, která je vlastně hledáním pravého štěstí! Je to období, v němž člověk pociťuje obzvláštním způsobem potřebu být přijímán s úctou a podporován, kdy chce, aby mu bylo nasloucháno a aby byl milován. V hloubi vašich srdcí velmi dobře víte, jak pomíjivé je uspokojení, které nabízí povrchní hédonismus, a jaké prázdno pak za sebou zanechává v lidské duši. Stejně dobře víte, jak lhostejnost a skepticismus protiřečí vznešené lidské touze po ničím

neomezené lásce; jak pokušení násilí a různých ideologií popírajících Boha přivádějí člověka pouze do slepé uličky.

Člověk nemůže bez lásky žít ani dojít pravého pochopení, a proto vás všechny vyzývám, abyste rostli ve své lidskosti, abyste považovali za absolutní prioritu duchovní hodnoty, abyste se proměňovali v „nové lidi“, kteří přijímají a hluboce uznávají přítomnost Boha ve vlastním životě, přítomnost Boha, který je Lásky, který je Otcem, jenž od věčnosti miluje každého z nás, jenž nás veden láskou stvořil a který nás tolik miloval, že dal svého jednorozeného Syna, abychom došli odpuštění hříchů a usmíření s Ním, abychom s ním mohli prožívat společenství, které je bez konce. Světový den mládeže vás má tedy všechny otevírat tomu, abyste přijali dar Boží lásky, který nás přetváří a zachraňuje. Svět netrpělivě očekává naše svědectví lásky, svědectví vycházející z hlubokého osobního přesvědčení a z upřímného úkonu lásky ke vzkrášenému Kristu a víry v něho. Právě toto znamená poznat lásku a růst v ní.

3. Naše slavení budou mít výraznou komunitní podobu, což je nutným požadavkem Boží lásky a společenství těch, kdo vědí, že jsou syny jediného Otce, bratry v Ježíši Kristu a jsou sjednoceni silou Ducha. Poněvadž jste přivtěleni k velké rodině vykoupených a jste živými údý církve, zakusíte o tomto dni nadšení a radost pramenící z lásky Boží, která vás volá k jednotě a k solidaritě. Toto volání nikoho nevylučuje, naopak: nezná hranice a zasahuje všechny mladé bez rozdílu, a tak posiluje a obnovuje pouta, která je vzájemně spojují. Při této příležitosti musí být obzvláště živé a účinné naše spojení s těmi mladými, kteří trpí v důsledku nezaměstnanosti, kteří se cítí odsunutí stranou a kteří nesou těžký kříž nemoci. Kéž by poselství lásky dospělo i k těm, kdo nepřijímají víru! Lásky nepřechází lacině nad bludem, nicméně vychází vstříc všem, aby jim ukazovala cestu pravého obrácení. Jak krásná a osvěčující slova nám v tomto ohledu odkazuje sv. Pavel ve svém velkolepém hymnu na lásku (srv. 1 Kor 13)! Kéž tato slova představují váš životní ideál a vedou vaše nasazení pro vše dobré jak v přítomnosti, tak v budoucnu! Boží láska, kterou vložil Duch svatý do našeho srdce (srv. Řm 5,5), nás musí učinit pozornějšími vůči naléhavým hrozbám hladu a války, vůči pohoršujícím rozdílům mezi nemnoha bohatými a tak mnoha chudými, vůči znásilňování lidských práv a nezadatelných práv člověka včetně náboženské svobody, vůči všem druhům manipulací protivícím se lidské důstojnosti, a to jak vůči existujícím, tak vůči těm, které nás začínají ohrožovat. Silně a velmi živě jsem pociťoval duchovní podporu mladých u příležitosti Světového dne modliteb za mír, který se uskutečnil 27. října minulého roku v Assisi, jehož se zúčastnili představitelé různých křesťanských vyznání i představitelé světových náboženství.

Víc než kdykoli jindy je třeba, aby se vědecký a technologický pokrok našeho věku zaměřoval s etickou moudrostí na dobro celého člověka a všech lidí. Tíže, naléhavost a komplexnost problémů i výzev, které přináší současná epocha, vyžaduje od nastupujících generací schopnosti a kompetenci v nejrůznějších oborech. Je však třeba, aby před pouze parciálními koncepcemi a zájmy dostalo přednost dobro celého člověka stvořeného k obrazu Božím a povolánému k věčnému cíli. V Kristu se plně zjevuje Boží láska a vznešená důstojnost člověka. Kéž Ježíš představuje „nárožní kámen“ vašeho života a nové civilizace, kterou máte budovat v otevřené a štědré solidaritě. Autentický růst lidství v míru a spravedlnosti, v pravdě a svobodě není možný, pokud není přítomen Kristus se svou spasitelskou mocí.

Budování civilizace lásky vyžaduje silné a vytrvalé charaktery, lidi ochotné k obětem a toužící vykročit po nových cestách společného soužití při překonávání různé podoby rozdělení a materialismu. To je také zvláštní odpovědnost dnešních mladých, kteří budou muži a ženami zítřka, na počátku třetího tisíciletí křesťanství.

4. V radostném očekávání našeho setkání vás všechny vyzývám k hluboké duchovní a meditativní přípravě, která by zdůraznila církevní dynamismus celého dne. Vydejte se na cestu! Vaše putování ať je vedeno modlitbou, touhou po obrácení a polepšení. Vyjděte na pouť společně z vašich farností, křesťanských komunit, sdružení a apoštolských hnutí. Mějte postoj otevřenosti a očekávání, jak je to v souladu s adventní dobou, kterou nyní započínáme. Liturgie této první neděle adventní nám připomíná skrze slova sv. Pavla, že okamžik, který prožíváme, nás vede k tomu, abychom odhodili skutky temnot a abychom oblékli Pána Ježíše Krista (srv. Řím 13,11-14).

Srdečně zdravím všechny mladé celého světa, zejména však mládež Argentiny. S velkou pozorností jsem sledoval vaše každoroční pouti do svatyně Naší Paní v Luján a celonárodní setkání mladých, které se

konalo vloni v Cordobě, stejně jako „soustředění na mládež“, na niž se už řadu let zaměřuje pastýřská péče argentinského episkopátu. Z první návštěvy vaší země v roce 1982, která byla tak silně poznamenána bolestí i nadějí, jsem si odnesl poznatky o tom, jaké je vaše úsilí o mír ve spravedlnosti a pravdě. Vím také velmi dobře, s jakým nadšením spolupracujete na přípravě Světového dne mládeže v Buenos Aires. Dovedu si dobře představit, že budete přítomni setkání s papežem a že dokážete jako štedří hostitelé s láskou a ochotou přijmout mladé lidi, kteří si budou přát zúčastnit se tohoto svátku hlubokého spojení s Kristem a s církví i úsilí o budování nové civilizace pravdy a lásky.

Zvu tedy všechny mladé lidi z celého světa, aby obzvlášť intenzivně a s velkou nadějí slavili Světový den mládeže, který se uskuteční příští Květnou nedělí v roce 1987. Svěřuji přípravu i úspěch tohoto Světového dne mládeže Marii, mladé Panně z Nazareta, pokorné služebnici Páně, která uvěřila v Otcovu lásku a dala nám Krista, náš pokoj (srv. Ef 2,14).

Drazí mladí, drazí přátelé, buďte svědky Boží lásky, rozsévači naděje a šířitelé pokoje. Ve jménu Páně vám z celého svého srdce žehnám.

Ve Vatikánu, dne 30. listopadu 1986, první neděle adventní

Jan Pavel II.